

[Iver Poulsen.]

besøg på vore forskellige statshospitaler, og at den højtærede minister også, så vidt jeg forstod, havde besøgt Middelfart. Der var man kommet til den beslutning, at der her også skulle gøres noget: man skal have fornyet centralvarmeanlægget, fordi det er gammelt og uhensigtsmæssigt. Hvor har man inden for statsadministrationen forældede og ubrugelige centralvarmeapparater i dag? Det har man vist kun på sådanne steder, hvor man er de få. Det er et kummerligt resultat af indenrigsministerens besøg, hvis det ikke bliver til andet på Middelfart, som jeg kender, end et nyt centralvarmesystem. Det er et sted, som jeg har aflagt besøg på nogle gange, og jeg har personlig erfaring for, at der bør sættes ind, og der bør sættes ind hastigt og hurtigt.

Så sagde handelsministeren, at han ikke, som jeg citerede, havde sagt, at ophævelsen af prisloven bl. a. kunne betragtes som en tillidserklæring til handelsstanden, og at indførelsen af den skrappe lov kunne betegnes som en mistillidserklæring til handelsstanden, og handelsministeren spurgte, hvor jeg havde noget sådant fra. Ja, det med tillidserklæringen og mistillidserklæringen har jeg såmænd fra Kristeligt Dagblad. Jeg har ikke bladet med mig, så jeg kan ikke citere fra det, men det lader sig fremskaffe. I alt fald udtalte handelsministeren på samme møde i Svinninge, som jeg refererede til før, efter at han havde omtalt loven om pris- og avancement og dens ophævelse, om den lov, der skulle træde i stedet, nemlig loven om indseende med priser — det står i samme blad, som jeg henviste til før, og jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„Kombineret med den konkurrence, der er i dag, skulle dette pris- og avanceværn være nok så effektivt som et almindeligt pris- og avancement.“

Og dette pris- og avanceværn var altså loven om indseende med priser.

Jeg ved ikke, hvordan den højtærede handelsminister udlægger dette. Jeg udlægger det i hvert fald sådan, at handelsministeren har sagt: vi ophæver en lov, men det skal I ikke være ked af, for vi sætter en lov i kraft, som vil virke meget, meget skrappe. Det er det, der står. Og nu skal jeg ikke komme ind på flere bladreferater og sige, om det er den højtærede statsminister,

eller det er handelsministeren, eller hvem det er, der har hævdet, at denne lov er skrappe, og at det kan være meget værdifuldt set fra et vist politisk synspunkt, at man får en skrappe lov, som ikke blot sætter stop for priserne, men som kan indkalde branche efter branche og efterhånden trykke priserne, akkurat som det passer i politikernes kram.

Også den højtærede forsvarsminister vil jeg takke for de oplysninger, jeg fik om efterårsøvelserne. De er jo lidt anderledes end dem, vi har kunnet læse i dagspressen, men jeg tager dem til efterretning, for jeg regner selvfølgelig med, at de oplysninger, forsvarsministeren har givet, er korrekte. Jeg siger altså tak for oplysningerne, som rydder en tvivl bort fra manganen en god NATO-sjæl også herhjemme, og det kan vi kun være glade for.

Men så var der forsvarrets materielanskaffelser. Der er billedet ikke opmuntrende. Den højtærede forsvarsminister oplyste, at i 1962 var materielbehovet anslået til ca. 2 milliarder kr., så vidt jeg fik fat i det; men så vidt jeg ved, er der på materielanskaffelser kun ofret 325 mill. kr. i den tid, der er gået siden da. Med det tempo vil det vare 12-15 år, før forsvarsforligets materielramme er udbygget, minimumsrammen, og til den tid vil den væsentligste del af det anskaffede materiel være forældet og skulle udskiftes. Så hvis der ikke, som vi udtalte ønske om i går, bliver større forståelse for dette spørgsmål og givet større bevillinger til materielanskaffelser, således at dette område opfylder forsvarslovens rammer, tror jeg ikke, man kan bebrejde vore kammerater inden for NATO-fællesskabet, at de betragter os med en vis mistillid, og det skulle nødvendigvis være tilfældet.

Hærchefen, general V. Jacobsen, har udtalt sig om materielspørgsmålet i dagbladet Information den 23. august 1963. Jeg beder om tilladelse til et citat. Hærchefen siger:

„Endnu mangler opfyldelsen af en af forsvarsforligets vigtigste forudsætninger, nemlig modtagelsen af det moderne materiel, først og fremmest i form af pansrede mandskabsvogne, moderne radiomateriel og selvkørende artilleri, . . .“

Jeg beder om lov til at komme igen med et enkelt citat fra samme blad og samme dag af admiral Pontoppidan, som siger,